

- 1) Artiklarna 5 och 85 i EG-fördraget (nu artiklarna 10 EG och 81 EG) utgör inte något hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den domstol där målet är anhängigt, inom ramen för ett summariskt förfarande för betalningsföreläggande syftande till att driva in arvoden för en arkitekt som är medlem i en branschorganisation, är skyldig att rätta sig efter branschorganisationens yttrande över beräkningen av dessa arvoden, när detta yttrande mister sin bindande verkan när gäldenären inleder ett kontradiktoriskt förfarande.
- 2) Artiklarna 5 och 85 i fördraget utgör inte något hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken fria yrkesutövare fritt får fastställa storleken på arvoden för vissa tjänster som de utför.

(¹) EGT C 246, 28.8.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 8 januari 2002

i mål C-248/99 P: Republiken Frankrike mot Monsanto Company (¹)

(Överklagande – Förordning (EEG) nr 2377/90 – Ansökan om att rekombinant bovint somatotropin (BST) skall upptas i förteckningen över substanser som inte är underkastade begränsning av restkoncentrationer – Förbud mot försäljning av substansen – Avslag på ansökan)

(2002/C 84/08)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-248/99 P, Republiken Frankrike (ombud: inledningsvis företrädd av R. Abraham och J.-F. Dobelle och K. Rispal-Bellanger och C. Vasak, sedan G. de Bergues), angående överklagande av dom meddelad den 22 april 1999 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) i mål T-112/97, Monsanto mot kommissionen (REG 1999, s. II-1277), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket de andra parterna är: Monsanto Company, bolag registrerat enligt lagstiftningen i delstaten Delaware (Amerikas förenta stater), (advokater: C. Stanbrook, QC, och D. Holland, barrister), och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-L. Dewost, R. Wainwright och T. Christoforou), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. La Pergola, L. Sevón (referent), M. Wathelet och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 8 januari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 22 april 1999 i mål T-112/97, Monsanto mot kommissionen, upphävs.
- 2) Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(97) 148 slutlig av den 14 januari 1997 om ställningstagande, i enlighet med artikel 175 i EG-fördraget, till huruvida bovint somatotropin skall upptas i bilaga 2 till förordning nr 2377/90 ogillas.
- 3) Monsanto Company skall bära sin rättegångskostnad och ersätta Europeiska gemenskapernas kommissions rättegångskostnad såväl vid förstainstansrätten som vid domstolen.
- 4) Republiken Frankrike skall bära sin rättegångskostnad såväl vid förstainstansrätten som vid domstolen.

(¹) EGT C 265, 18.9.1999.

DOMSTOLENS DOM

den 5 februari 2002

i mål C-255/99 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Anna Humer (¹)

(Förordning (EEG) nr 1408/71 – Begreppet familjeförmån – Bidragsförskott – Villkor att det underåriga barnet är bosatt på det nationella territoriet – Export av förmånerna till utlandet)

(2002/C 84/09)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-255/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Oberster Gerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet beträffande den underåriga Anna Humer, angående tolkningen av artiklarna 3, 4.1 h, 73 och 74 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1) samt av artiklarna 3.1 och 7.2 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33), har domstolen, sammansatt av ordföranden på första och femte avdelningen P. Jann, tillförordnad ordförande, avdelningsordförandena F. Macken och N. Colneric samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward (referent), A. La Pergola, M. Wathelet, R. Schintgen och V. Skouris, generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl, den 5 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse: